

## KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 15. Stycznia V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG VS. d. 3 stycznia. Czernihowski Marszałek Gubernski Siorożenko w nadgodę służby ochoczej i gorliwej otrzymał stopień aktualnego stanu konsyliarza. Astrachański Gubernator cywilny Kożewnikow został aktualnym stanu konsyliarzem; iakoteż stanu konsyliarza Korczuganow. Doktor Tanenberg, Dyrektor S. Petersburgskiej szkoły handlowej Podszywałow zostają stanu konsyliarzami. Kammerher Jużskow tajnym konsyliarzem; równą rangę otrzymał Kammerher Mussin Puszkin, Pahlen, X. Galicini, Offenberga, Bakunin; aktualnymi stanu konsyliarzami zostają Lwow, Klebek, Oznobitin, Stegetmen, Kriukow, Ron, Bernikow. GM. Fok w nadgodę zasług i ran odniesionych dano 12 letnią arędę dóbr Kurlandzkich Jakobshof i Regenhof. GM. Budberg komendantowi Parnawskiemu dobra Zientenhof. Litewsko Grodzieńskiego sądu głównego i departamentu Prezydent Daszkiewicz został konsyliarzem Kolleskim.

Imperatorsko Rossyjska Akademia d. 17 grudnia publiczne posiedzenie miała, które gdy zagaił Prezydent aktualny tajny konsyliarz Narutow pochwala Fundatorki Katarzyny 2 i iey następcy Alexandra 1; Sekretarz Sokolow czytał naprzód doniesienie o czynnościach Akademii w r. 1807; dalej przekładał teży opinię o przysłanych odpowiedziach na zadane dawniej przez nią pytania; to jest na pochwałę Piotra W pismo 1; na pochwałę Cara Jana 4 pism 3; na pochwałę X. Włodzimierza Monomacha 1 pismo; na pochwałę X. Pożarskiego i Minina 1 pismo; na pochwałę Eropkina 1 pismo; o pierwiastkach, postępie, i rozkrzewieniu nauk w Rossyi 1 pismo; pieśń o zwycięztwie W X. Demetriusza Dońskiego nad Mamaiem; i jedna tragedia Rossyjska. Po przeyrzeniu tych dzieł znalazły się wszystkie nie odpowiadające nadzieiom Akademii, sama tylko Tragedya pod tytułem Zareida, i Rostisław osądzona godną nadgodę przez Akademią wyznaczoney. Autorem iey pokazał się być aktualny tajny konsyliarz członek Akademii Cheraskow; który po nieważ zszedł z tego świata niedawno z powszechnym żalem; Akademia postanowiła nadgodę należną zmarłemu przesłać do iego pozostałej małżonki. Na rok zaś następujący postanawia dać tym nadgodę którzy doskonałej napiszą pochwałę Piotrowi W. Janowi 4, Włodzimierzowi, Pożarskiemu i Mininowi, pieśń o zwycięztwie Demetriusza, rozprawę o wzroście nauk w państwie Rossyjskiem, pochwałę Eropkina, i zmarłego Cheraskowa. Pisma odesłane być mają do Akademii przed d. 1 października r. 1808. Nakoniec Akademik Dmitrewski czytał pochwałę zmarłego Su-

marokowa napisaną za zleceniem Akademii.

MEDIOLAN d. 22 grudnia. Patriarcha Wenecki przez wyrok Napoleona jest ogłoszony iednym z pierwszych Dygnitarzow korony Włoskiej. Prywatne doniesienia z Florencyi znać dają, że Królowa Regentka przed wyjazdem swoim z tey stolicy oświadczyła przed osobami poufałemi, iż państwo którego z synem odstępuia ma przyłączone być do Królestwa Włoskiego; żaden rozkaz urzędowy nic o tém nie postanowił do dziśdnia; samym tylko woyskom narodowym Toskańskim kazano wykonać przysięgę na imie Monarchy Francuzkiego. Regentka dotąd u nas bawi; lecz podobno pośpieszy do Hiszpanii wraz po oddaleniu się Napoleona, które ma nastąpić naydaley za 3 dni; nie wiadomo do Paryża prosto czyliteż uda się do Bordeaux.

Donieśliśmy o zagaieniu obrad prawodawczych Królestwa Włoskiego; pierwszą trzech Collegiow czynnością było wybranie osob zastąpić mających miejsce ubitych, i nowych z departamentow Weneckich; co gdy się stało, Napoleon z Wice Królem Eugeniuszem, W X. Muratem, Wice Connetablem Berthier przyszedłszy, i wysłuchawszy przytomnych prawodawcow przysięgę, Ministrowi Sekretarzowi stanu czytać kazał statut konstytucyny czwartym nazwany, którego ta jest osnowa, że przyimuje za syna własnego Eugeniusza Beauharnois, któremu dostać się powinna korona Włoska i prawym iego potomkom płci męskiej tylko, z wyłączeniem na zawsze niewieściey, ieśliby Napoleon zszedł ié potomny; tymczasem syn przysposobiony używać zacznie wszelkich przywileiow synowi Monarszemu właściwych, ztąd iednak nie ma rościć prawa żadnego do Francuzkiej korony, której następstwo jest obwarowane konstytucją. Gdyby Eugeniusz potomkow płci męskiej nie zostawił, korona Włoska po nim dostanie się synowi lub z krewnych naybliższemu tego, który w czasie iego śmierci panować będzie we Francyi.

W drugim edykcie Napoleon dając dowód ukontentowania swego miastu Wenecyi, synowi przysposobionemu Eugeniuszowi nosić odtąd także tytuł X Weneckiego. Z równey pobudki w edykcie trzecim córce Wice Króla rok ledwie mającey, wnuczce przysposobioney Józefie daie tytuł Xiężny Bonońskiej. W czwartym edykcie wylicza zasługi dawnego Wice Prezydenta Rptey Włoskiej dziś Kanclerza Królestwa Melzi d'Erile, który w naytrudniejszych czasach, i administracyi pracowitey uczynił naywiększe przysługi narodowi, i okazał nayświeńsze talenta. Nie przepomina ieszcze Napoleon, że ten mąż słysząc o zwycię-

(1)

ztwie odniesioném r. 1796 nad G. Beaulieu przez G. En-  
chef armii Włosk. Buonaparte na moście pod Lodi,  
pierwszy z obywatelów Włoskich przybył na boiowi-  
sko, i na tém miejscu pozdrowiwszy zwycięzcę oddał  
jemu klucze stolicy Mediolanu, i wynurzył chęć po-  
wszechną ziomków swoich, ażeby zostali już u-  
dzielny narodem. Tak zasłużonemu mężowi  
Napoleon i potomkom jego płci męskiej własnym  
i przysposobionym nadał Xięstwo Lodi, z wa-  
runkiem ażeby o przysposobieniu synów on ina-  
stępcy jego rządzącemu donosili.

W piątym statucie konstytucyjnym wyrażono,  
że Konsultorowie przestają być radą stanu, lecz  
odtąd będą Senatem; do nich należeć ma zapisy-  
wanie praw postanowionych, i powściągnięcie bez-  
prawiów przeciwnych wolności cywilney. W Se-  
nacie z każdego departamentu być powinien Se-  
nator najmniej jeden; Król ich wyznaczy, ma-  
jąc podanych 3 Kandydatów przez Collegia ele-  
ktoralne na każde miejsce wakujące. Urządze-  
nie Senatu później ogłoszone będzie. Rada stanu  
złłada się z 18 konsyliarzów, 20 Audytorów, 12  
Assystentów. Nakoniec Monarcha względ mając  
na rozszerzone Królestwo i wieloraką obywatel-  
ów zasługę; przydał do orderu Korony żelazney  
15 Dygnitarzów, 50 Kommandorów, 300 Kawale-  
rów; dochód zaś orderowy pomnaża 200 t. li-  
wrow w dobrach narodowych, które leżą na le-  
wym brzegu rzeki Adige, z którego to funduszu  
wszyscy orderowi pensye odbierać mają.

Po przeczytaniu tych wyroków powiedział Na-  
poleon. Właściele, uczeni, kupcy z ukontentowaniem  
was widzę przy tronie moim. Po niebytności trzy-  
letniej powracając znajduję wielkie i pożyteczne  
odmiany w narodzie; lecz o jak wiele jeszcze pra-  
cować trzeba, żebyśmy zgładzili oyców naszych  
błędy. Domowa ich niezgoda, panowania chęć  
oddzielnego w każdym prawie mieście, zgubę po-  
wszechną przyniosły. Oyczyzna wyzutą została  
z bogatego dziedzictwa udzielnosci, dostojenstwa,  
i powagi; ta mówię oyczyzna, którą w nayda-  
wniejszych wiekach widziały świata narody iśnie-  
jącą zwycięstwem i cnotami. Chwałę imienia i  
rządów moich na tém położyłem, ażeby te za-  
szczyty Włochów starożytnych wskrzeszone by-  
ły. Czyniłem wiele, pracować będę więcej. Wy  
zaś obywatele Włoskiej ziemi! spólnym interes-  
sem z Francją zpoieni, łączcie się do niej ser-  
cem, i Francuzów za Starszych braci mieście, pa-  
miętając że ich krew przelana udzielnosci waszej  
była nasieniem; a źródło pomyślności przyszłej,  
bezpieczeństwo narodu, trwałość konstytucyi upa-  
trujcie w połączeniu ściślejszém żelazney Wło-  
skiej z Imperatorską koroną Francuzów.

Po takim zagaieniu Melzi X. Lodi jako Pre-  
zydent Collegium właścicielow miał mowę, oświad-  
czając tych imieniem wdzięczność za dobrodziej-  
stwa odebrane i spodziewane, z gotowością czy-  
nienia ofiar na potrzebę publiczną. Odpowiedział  
krótko Monarcha. Prawo własności zasadą jest  
przymierza między panującym i poddaństwem ie-  
go. Prezydent Collegium uczonych Valdrighi  
rzecz ~~nie~~ głuszą, uwielbiając dzieła Napoleono-

we na wojnie i w domu, a naybardziej czulią  
troskliwość jego o rozkrzewienie nauk. Odpo-  
wiedział Monarcha. Talentom waszym wińnięcie  
wpływ wielki i władzę nad umysłami ludzkimi;  
tych więc użycie dla dobra praw i tronu który  
na nich polega. Stan kwitnący nauk równie jest  
potrzebny dla uszczęśliwienia ludu i panującego  
chwały, dla tych pobudek nie omieszkam nigdy,  
zaszczycać opieką szczególną i względami uczo-  
nych i nauki. Naostatek Prezydent Collegium  
handlowego Bologna w mowie swojej dowodził,  
jak wiele Kupcy Królestwa Włoskiego są winni  
Napoleonowi, i czego jeszcze spodziewają się po  
nim. Odpowiedział Imperator. Gdy Monarchia  
jest wielka i kwitnąca, wtenczas handel naydziel-  
nieyszą opiekę od rządu zyskiwa, iako potrze-  
bny koniecznie do poprawy i rozkrzewienia rol-  
nictwa. Prawa na których ugruntowana jest Mo-  
narchia, dogodne są handlowi waszemu; ten aże-  
by coraz bardziej wzrastał, starać się powinienem  
i będę.

Wiadomości odebrane z Florencyi donoszą,  
że G. Reille ustanowił rząd tymczasowy dla Kró-  
lestwa Etrusków; Ministrów postanowieni da-  
wniej przez Regentkę zawiadują każdy w swoim  
departamencie; pierwszy Minister sprawuje wła-  
dzę naywyższą; naród wysłał deputatów do Me-  
diolanu, ażeby winszując Napoleonowi z ust ie-  
go słyszeli, iaki będzie w przyszłości los kraju.  
Nasza stolica dziś dawała biesiadę wielką trzem  
Collegiom Elektoralnym. X. Lodi jest wyzna-  
czony Prezydentem Censury, która czynności swo-  
ie ma zaczynać d. 25.

COPPENHAGA d. 26 grudnia. Wiele  
okrętów Duńskich zabrali na morzu i zatrzymali  
w portach swoich Anglicy; niektóre tylko z od-  
ległych krain powracające trafiają do oyczyzny;  
w tych liczbie naybogatszy jest wschodnio In-  
dyjskiej kompanii, który niedawno do Bergen w  
Norwegii zawinął i przyniósł 600 t. funtów ka-  
wy, 300 t. f. cukru, 100 t. pieprzu, prócz innych  
produktów drogich; ten w drodze przypadkiem  
ostrzeżony o zaczętej wojnie, zwrócił się ku za-  
chodowi Atlantyckiego Oceanu, okrążył Angielskie  
wyspy, i uszedł szczęśliwie przed pogonią. Kilka  
set statków naszych czekać będą spokojnie w  
Hollandyi, Francyi, Hiszpanii, Włoskich portach  
końca wojny; handel Duński zawieszonym być  
musi; Kapitalistowie i kupcy na wzór Francuzów  
zwrócili usilność całą na uzbrojenie korsarzów; ci  
nas opatrywać mogą w produkta potrzebne wysp  
Antylskich, Afrykańskie, Indyjskie.

Jeden z Kapitanów Duńskich u nieprzyja-  
ciela ieniec. wyszedłszy szczęśliwie z więzienia  
w Portsmouth, po wielu dziwnych przypadkach,  
i takie żeglarzom zdarzać się zwykły, tu przybył,  
i powiada że z poymanemi Duńczykami nie ob-  
chodzą się Anglicy iak ludzkość i sprawiedliwość  
każe. Wszystkich bez różnicy zamyka nieprzy-  
iaciel w starych okrętach, gdzie ciasnotę, powie-  
trze niezdrowe rozmaity niewygodę cierpieć mu-  
szą. Gdyby przynajmniej mieli dostatek rzeczy  
do wyżywienia potrzebnych! lecz Admiralicya na

dzień każdemu dawać kazała tylko pół funta chleba i ćwierć mięsiwa. Codzień z rana przychodzą Anglicy do werbunku przeznaczeni, zachęcając maytkow Duńskich okazywaniem trzosu pełnego, ażeby służbę u nich przyjmowali. Kapitanom okrętowym i szyptom daie się na dzień szylling, z obowiązkiem udania się na mieszkanie w głąb kraju mil przynajmniej 40 od brzegu, co czynić trzeba pieszo, gdyż rząd żadney pomocy nie daie, rozkazując iść albo z maytkami razem zostać na owych okrętach niezdrowych. Inaczej z ieniami Angielskimi postępować kazał następcę tronu Duńskiego; każdy maytek ma szylling na dzień, dwakroć tyle Kapitan, szyper, i osoby z gminu wyięte, jeżeli z nich któremu kazano udać się na mieszkanie do Jutlandyi lub drugiego kraju, rząd własnym kosztem dał poiazdzy; morskimi zaś departament opatruie wszystkich odzieniem, bielizną, obuwiem, i wszelkimi potrzebami. Życzymy, ażeby nieprzyjaciel uwiadomiony o takim postępowaniu Duńczykow szedł na koniec za naszym przykładem.

Kapitałistowie i kupcy kraju naszego mający wieloraką i dość znaczną własność w Anglii, udali się do następcy tronu z przełożeniem, iż lękaia się konfiskaty, zwłaszcza jeżeli rząd Duński rozkaże konfiskować własność nieprzyjacielską w kraju swoim. Odpowiedział Królewicz, że są przedsięwzięte środki przyzwoite, ażeby z prywatnych Obywatelów nie szkodził żaden, ile być może w tak trudnych okolicznościach. Między dworem Coppenhagskim i Stockholmskim trwa zgoda i nie będzie zerwana, dowodem iest wysłanie ztąd nowego posła Moltke do Gustawa Adolfa. Pogłoskę o przybyciu Admirala Hood i wezwaniu do poddania się twierdzy Marstrand rozrzucili sami Anglicy w Gothemburgu, którym za to ustąpić z Szwecyi kazano. Regiment dragonii przez wyspę Zelandyę zaciągniiony docześnie na obronę kraju od najeżdów nieprzyjacielskich, rząd przyłączył do woyska regularnego. Między korsarzami Duńskimi dystyngwuią się naybardziej uzbroieni przez obywatelów wyspy Bornholm; ci w krótkim czasie poymali 7 okrętów Angielskich z ładunkiem bogatym. Według powieści żeglarskich - którym rzadko wiare dawać trzeba, Jerzy 3 Król Brytańni W. miał niedawno życie zakończyć.

LONDYN d. 15 grudnia. Według doniesień przysłanych z Ameryki północney, wątpić nie możemy o nieuchronney wojnie i blizkiej między Anglią i RPtą; nad tém iedynie zastanawia się Kongres, i miał iuż oddać rządowi do szafunku znaczne summy pozostałe w skarbie od przeszłorocznych wydatków, ażeby co rychley wygotowano tysiąc armat, wozy, konie według polowej potrzeby, 50 t. karabinów, tyleż pałasów, tyleż t. par pistoletów; każda prowincya stawić powinna liczbę milicyi przepisaną, ekwipaż być ma na 120 t. ludu zbroynego. W Canadzie zaczęły się kroki nieprzyjazne; pokolenia rodowitych Amerykanów Anglikom sprzyiające,

niewiadomo z czyiey pobudki wpadaia do granic prowincyi ziednoczonych, i niemało familli spokojnych zamordowały, o czém przestrzeżony Prezydent Jefferson w te strony prowadzić naybardziej kazał milicye ziomkom na ratunek.

Sprawę Półkownika Burr roztrząsa Kommissya na ten koniec wyznaczona. Oskarżony za świadek stawiał obywatela Power z Nowego Orleans dowodząc, iż Gubernator G. Wilkinson donosi, cię zaprzędany iest rządowi Hiszpańskiemu, od którego częstokroć odbiera nadgrody pieniężne za wierną lecz tajemną zasługę; oskarżył ten człowiek Wice Prezydenta nie przez gorliwość patriotyczną, lecz żeby zapobiegł naiechaniu osad Hiszpańskich przez Amerykanów. Zapytany Power odpowiedział sędziom, iż iako poddany Króla Katolickiego nie może obiawiać, co Monarcha trzyma w skrytości. Sąd na tém nie przestając pytał się powtórnie świadka, i równą odpowiedź odebrał; iest domysł, że Burr umyślnie wpłatał do sprawy Powera, żeby iego świadectwem, nawet milczeniem podał w podeyrzenie Wilkinsona. Zatém oświadczyła kommissya, iż Burr o zdradę RPtey sądzony być nie może; lecz ponieważ sam przyznaie się do zamysłu przedsięwzięcia wypraw zbroynych na osady Hiszpańskie, co prywatnemu obywatelowi prawem iest zabronionem, ma być odesłany do sądów prowincyi Ohio, gdzie iest osiadłym.

Stan wyspy S. Domingo zawsze iest iednaki. Miasto Port au Prince w ręku Pethiona zostające spodziewa się być obłożonem przez G. Christophe; więc z Leogane i miejsc innych z prowadzono 3 półki piesze, każdy od głów 1200, przez co Pethion swoją potęgę pomnożył do 12 t. Kochaia go i powszechnie szacuią teraz obywatele i żołnierze, człowiek to iest piękney urody, niepospolitego między Czarnemi oświecenia, grzeczny, pełen ludzkości; naymniej 4 godziny codzień obraca na czytanie dobrych ksiąg Francuzkich. W miastach i prowincyach państwa Hayti podległych rządowi iego, znajduje się naywięcej Amerykańskich kupców; równey z Anglikami doznaia opieki co do interessów handlowych. Zbiór kawy na rok terażniejszy spodziewaia się mieszkańcy wielkiego nadzwyczaj, iakiego dawno nie mieli, to iest w samych tylko powiatach środkowym i południowym naymniej 22 milliony funtów do przedania za granicę, prócz własney potrzeby. Zbiór cukru nieskończenie od dawnych iest mniejszy, gdyż do robienia onego potrzebne narzędzia rewolucya zpiszczyła, na zporządzenie nowych nikt znacznego wydatkułożyć nie śmie, albo nie może.

Christophe z długiego spoczynku nagle do wojny przechodząc, rozrzucić kazał w kraju podległym Pethionowi odezwę, w której donosi że go rząd Angielski uznał panem prawym Hayti. Nic na to nie odpowiedziawszy Pethion, miasto Port au Prince utwierdza; zdaniem Murzynów tu ma być wkrótce nowy Gibraltar, którego imie dziś poszło w przysłowie, skoro iest mowa o iakiejkolwiek z twierdz warownych. Równie Pethion,

że gdyby nawet Christophe zgromadził 30 t. Murzynów, dobyć nie potrafi; już dwakroć szturmował nadaremnie, gdy jeszcze twierdza nie była zakończona. Strońnicy i przyjaciele Pethiona rokują, że w miesiącu kwietniu jeden będzie narodem Hayti, jeden rząd i rządca; to jest Pethion koniecznie; ich zdaniem Christophe co do gwałtowności, okrucieństwa, podeyrzliwości, tyranii bynajmniej nie jest różny od Dessalines poprzednika; zrachować trudno mordy za rozkazem iego wykonane na ludziach czarnych; ktokolwiek nie jest Murzynem rodowitym, pozwala go zabić bez sądu, przekonania, i prawa komu się podobą.

Admiralicja i wojenny departament ścisły rozkaz przesłały do portów i prowincyi, ażeby iak najwięcej maytków gwałtem brano do służby Królewskiej, i zaciągano żołnierzy. Tymczasem wychodzą jedne po drugich eskadry na morze z wyskiem lądowym; Admirał Cotton blisko 15 t. wyskiem lądowym; Hood, prowadził na 200 statkach przewozowych; Hood, Keats mniejszą liczbę; inni następują; lecz ponieważ wszyscy oddalają się od brzegu z rozkazami pieczętowanymi, które dopiero mają otworzyć stanowiący o mil kilkadziesiąt, niedościgną iest podziśdzien i długo będzie tych wypraw tajemnicą. O Sidneiu Smith wątpliwości niema, że przeprowadza do Brezylji Regenta, zostawiwszy część flotty na zamknięcie Lisbony. Nieszczęśliwy Xiążę kilka tygodniami przed wyjazdem rozkaz przesłał Gubernatorowi Madery, ażeby twierdze wyspy opatrzył.

Konfiskata nigdy w żadnym czasie obfitsza u nas nie była; któż zliczy okręta narodów tak wielu, któreśmy zatrzymali, albo na morzu zabrane zprowadzili? Wszystkie pod rozmaitym pozorem, prawie bez wyłączenia żadnego sąd Admiralicji na zgubę i sprzedaż oddaie, z nie nadgrózoną handlu szkoda; liczba ich pomnaża się ieszcze codzien, lecz wkrótce ustać musi żegluga i komunikacya między narodami nadmorskimi; gdy z iedney strony zamykają się coraz bardziej naszym okrętom Europejskie porty, a Napoleon nie zwalnia z ustaw swoich; z drugiej Angielscy Ministrowie nie ustąpić nie chcą lub nie śmieją z panowania nad morzami. Słowem handel nigdy nie był w ucisku podobnym; sama tego wielkość spodziewać się każe rychłego końca; lecz dotąd nie widzimy, ażeby która z stron wojujących skuteczny krok czyniła do ugody; słychać że Ministrowie nasi takie warunki podali, że Mocarstwa lądowe żadnym sposobem przyjąć ich nie mogą bez własney krzywdy.

LISBONA d. 7 grudnia. G. Junot ogłosił niektóre urządzenia zmierzające do wyszukania własności Angielskiej, i zachowania pokoju domowego u nas. Rozkazuje naprzód, ażebyśmy Portugalczycy przechowywający iakie sprzęty, klejnoty, srebra, iakąkolwiek własność obywateli Angielskich, co rychley wszystko znosili do Francuzkich kommissarzów, którzy zkonfiskują wszystko. Podobnym sposobem objawione i wydane być powinny wexle, obligi, papiery nieprzy-

iaciom służące. Ktokolwiek nie dopełni rozkazu w 3 dniach najwięcej, bez względu na wiek, płeć, stan, dostojność karany ma być cielesnie. Zabronione iest przedawanie i używanie wszelkich produktów i towarów Angielskich w całym kraju pod wspomnioney kary boiaźnią. W rozkazie drugim G. Junot powiada, że pod pozorem polowania Portugalczycy codzien dopuszczają się wielorakich mordów. Zatem oświadczą, iż polowanie iest zabronione każdemu bez wyłączenia; odtąd nikt wyiwszy ludzi wojskowych bronić nie powinien; ktokolwiek dostrzeżony będzie z orężem ognistym, szpadą, pułnalem, poczytany za włocęgę i mordercę, stawiony przed sądem wojskowym nie uydzie kary prędkiej i surowey; zatem obywatele Lisbońscy niemieszkając obowiązani są broń wszelką znosić do kommandującego G. Laborde, w prowincjach do osob wyznaczonych, pilne zaś wykonanie tych rozkazów G. Junot poleca czułości krajowych urzędników Corregidores, Junta, pod surową ich odpowiedzialnością z własnych osob i majątków.

PARYŻ d. 29 grudnia. Napoleon wyjechał z Mediolanu d. 24, i powróciwszy do stolicy naszej, ztąd udać się do Bordeaux, gdzie tymczasem zgromadza się rezerwa mająca wesprzeć w potrzebie G. Junot i Dupont w Hiszpanii i Portugalii. Znaczniejszej miasta południowych departamentów o tém przestrzeżone, zwoływają honorowe gwardye, i inne przygotowania czynią na przyjęcie Monarchy. Marszałek Moncey Szef całego Korpusu gendarmów iest wyznaczony wodzem armii południowej. Słychać że Napoleon zamysła iechać nad brzegi Tagu.

Przez okręta z Tureckich portów przybyłe do Marselli wiadomość odbieramy, że Szach Perski wojnę zapowiedział Anglikom; gdyby tak było, mieysc odległość i dzikie pustynie nie wstrzymały nieprzyjaciela nowego, żeby nie wtargnął i nie zniszczył rozległych i bogatych dzierżaw Indyjskiej kompanii na wschodzie. Pamiętają ieszcze żyjący ludzie, iak w r. 1731 Nadir Kuli Kan wtargnął do tych krajów na czele 100 t. żołnierza, zwyciężył W. Mogola, skarbami obciążony powrócił do Persyi, tron do upadku nachylony zostawiając.

WILNO VS d. 15 stycznia. Podług ustaw Towarzystwa Medycznego Wileńskiego, które przepisują, aby iego Prezydent i Wice Prezydent obrani byli corocznie, obrany został Prezydentem Doktor Elias Einholme stanu konsyliarz i kawaler orderu S. Włodzimierza 4 klasy. Wice Prezydentem D. Andrzej Sniadecki Professor Chemii w Imperatorskim Uniwersytecie Wileńskim, D. Frank Professor Medycyny praktyczney w tymże Uniwersytecie, został potwierdzony w urzędzie Sekretarza, także JP. Gutt Aptekarz w urzędzie Podskarbiego. Do tego towarzystwa przybrani zostali, oprócz wielu uczonych zagranicznych, JPP. D. Virion z Grodna, D. Longchamps z Mińska. D. Lernet z Dubna; D. Jakób Frank z Daugieliszek.